

זאב פלר
רח' גורג' אליוט 4
תל-אביב

29.8.1964

לידידי הח' משה שרת,

משה יקירי,

לא לי לפטוק בעניני לשון, לא מבחינת הדקדוק ולא מבחינת הסגנון.
אך אם נגדוס כי אין פטול בכך, שאדם אדם וסגנונו (לאו דוקאאאאאא הסגנון
הוא האדם) ז.א. אופן הבעתו את אשר הוא חושב, מרגיש ורוצה להדגיש ולומר,
הריני מתיר לעצמי זכות הערה סגנונית קלה.

כוונתי למלה "במשך". כאשר הנך מצרף מלה זו או מקדים מלה זו למספר
שנים, כוונת הכותב או האומר היא להדגיש כי זוהי תקופה, תקופה ארוכה ו/או
תקופה רצופה וכדומה. אמנם, "אלפי שנים" אומר זאת, אך בטוי ערטילאי פונה
לכה-המחשבה של האדם השומע או הקורא, שעה שהכותב או המדבר רוצה להדגיש
זאת מכה עצמו. וכך נאמר "משך זמן הזריעה". כאן הזמן ידוע ומטוים, ואף
על פי כן, אין רע אם מוסיפים המלה "משך".

אין אני מתכוון לתרגום של המשפט של הגנרל אוקינלסק, והערתך כאן היא
במקומה מבחינת בנין המשפט. אולם, בדרך כלל, אין לפטול זאת. לכך התכוונתי.

בדומה לכך, יכול אני לציין, כי אין רע אם פוסלים את המלה "את", אך
לא בכל מקרה. יש מקרים שבלי המלה "את", כשמלה זו נשמטת מתוך המשפט, נשמטת
הכוונה של המשפט והנך חייב לחזור ולגלות הדיוק שבכוונת המשפט.

ועוד הערה: מכתבך בענין הנ"ל מסתיים בשאלה "כלום אין נוסח זה הרבה
יותר גאה?". נכון ושפיר. אך מדוע ההמשך הוא במלים "אבל הלא... כלום לא
יהא נכון להמשיך במלה "הרי" הנאה עולה כמעט וכו'..."

אגב: סימן השאלה שבהוף מכתבך נשתרבה בודאי בטעות-דפוס.

אסיים בדרישת-שלום חמה ממני ומהדסה ובברכת שנה טובה ובריאות שליטה
לך ולצפורה ולבני ביתכם,
שלום רב,

ז. פלר.

